

5. лица у стању менталне ретардације;
6. лица без прихода;
7. лица која живе са ХИВ инфекцијом, или која болују од AIDS-а, или других заразних болести које су утврђене посебним законом којим се уређује област заштите становништва од заразних болести;
8. лица која болују од малигних болести, хемофилије, шећерне болести, психоза, епилепсије, мултипле склерозе, дистичне фиброзе, реуматске грознице;
9. лица у терминалној фази хроничне бубрежне инсуфицијенције;
10. обољела, односно повријеђена лица којима се пружа хитна медицинска помоћ;
11. лица у вези са давањем и примањем људских органа, ткива и ћелија;
12. лица обољела од ријетких болести које утврђује Институт за јавно здравство и
13. лица у стању вигилне коме, независно од тачке 11. овог става.

Члан 10б.

Фонд подноси пријаву за здравствено осигурање у Јединствени систем регистрације, контроле и наплате доприноса, који води Пореска управа Републике Српске за лица која се лично укључују у обавезно здравствено осигурање, као и за лица из члана 10а. овог закона.

Фонд општим актом прописује поступак за укључивање у обавезно здравствено осигурање лица из става 1. овог члана.”

Члан 4.

У члану 14. став 1. мијења се и гласи:

“Права из здравственог осигурања обезбјеђују се и члановима породнице лица из члана 10. т. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 14, и 15. овог закона, као и члановима домаћинства лица из члана 10. т. 7. и 8. овог закона, ако не остварују права из здравственог осигурања по неком основу из члана 10. овог закона.”

Члан 5.

Члан 26. мијења се и гласи:

“Осигураном лицу може се на терет средстава обавезног здравственог осигурања одобрити лијечење или спровођење дијагностичких поступака у здравственој установи изван Републике Српске, за лијечење обољења, стања или повреде који се не могу успјешно лијечити у Републици, односно за дијагностичке поступке који се не могу спроводити у Републици, а у здравственој установи у коју се осигурано лице упућује постоји могућност за успјешно лијечење тог обољења, стања или повреде, односно за спровођење дијагностичког поступка.

Осигурано лице има право на коришћење здравствене заштите за вријеме боравка у иностранству на терет средстава обавезног здравственог осигурања, у складу са закљученим међународним уговором о социјалном осигурању.

Министар правилником, на приједлог Фонда, уређује поступак и врсте обољења, стања или повреда за које се може одобрити лијечење или спровођење дијагностичких поступака у здравственим установама изван Републике, као и поступак за коришћење здравствене заштите осигураних лица за вријеме боравка у иностранству.”

Члан 6.

Члан 47. мијења се и гласи:

“Органи Фонда су Управни одбор и директор.”

Члан 7.

Члан 50. брише се.

Члан 8.

Члан 53. мијења се и гласи:

“Средства за покриће насталих обавеза по основу права на здравствену заштиту лица из члана 10а. овог закона обезбјеђују се у буџету Републике преко надлежних министарстава.

Средства из става 1. овог члана планираће се на основу годишње пројекције издатака Фонда за сваку наредну годину и анализи извршења буџета из претходне године.”

Члан 9.

Послије члана 85. додају се нови чл. 85а. и 85б, који гласе:

“Члан 85а.

Министар је дужан да у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донесе правилник из члана 26. овог закона.

Фонд је дужан да у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донесе општи акт из члана 10б. став 2. овог закона.

Фонд је дужан да усклади своје опште акте са овим законом у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 85б.

Лица за која до 31. децембра 2019. године пријаву на здравствено осигурање у Јединствени систем регистрације, контроле и наплате доприноса изврши Завод за запошљавање, у смислу пријаве незапослених лица, оствариваће здравствено осигурање по одредбама Закона о здравственом осигурању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 18/99, 51/01, 70/01, 51/03, 57/03, 17/08, 1/09, 106/09 и 110/16), које су важиле до ступања на снагу овог закона.

Остваривање здравственог осигурања у складу са ставом 1. овог члана трајаће најкасније до 29. фебруара 2020. године.”

Члан 10.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-1051/19
24. октобра 2019. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1829

На основу Амандмана XI тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СОЦИЈАЛНОЈ ЗАШТИТИ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о социјалној заштити, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Седмој редовној сједници, одржаној 24. октобра 2019. године, а Вијеће народа 4. новембра 2019. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о социјалној заштити није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-4293/19
6. новембра 2019. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СОЦИЈАЛНОЈ ЗАШТИТИ

Члан 1.

У Закону о социјалној заштити (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 37/12 и 90/16) у члану 20. послје тачке б) додаје се нова тачка в), која гласи:

“в) лична инвалиднина.”,

Досадашње т. в), г), д), њ), е), ж) и з) постају т. г), д), њ), е), ж), з) и и).

Члан 2.

У члану 23. ријечи: “нето плата” замјењују се ријечима: “плата након опорезивања”.

Члан 3.

У члану 25. у ставу 2. послје ријечи: “рад” додају се запета и ријечи: “која не може бити мања од 0,8%, нити већа од 3% од просјечне плате након опорезивања остварене у Републици у претходној години, за члана комисије, по кориснику”.

У ставу 3. послје ријечи: “рад” додају се запета и ријечи: “која не може бити мања од 0,8%, нити већа од 3% од просјечне плате након опорезивања остварене у Републици у претходној години, за члана комисије, по кориснику”.

У ставу 5. ријечи: “члана 32.” замјењују се ријечима: “чл. 32. и 35а.”.

Члан 4.

Члан 30. брише се.

Члан 5.

У члану 34. ријечи: “нето плате” замјењују се ријечима: “плате након опорезивања”.

Члан 6.

Послје члана 35. додају се нови одјелак 2а. и чл. 35а, 35б. и 35в, који гласе:

“2а. Лична инвалиднина

Члан 35а.

(1) Право на личну инвалиднину остварују лица:

а) која су зависна од помоћи и њега другог лица приликом задовољавања основних животних потреба и којима је оштећење, односно обољење настало у развојном периоду, а имају утврђену висину тјелесног оштећења од 70% до 100%;

б) са оштећењем слуха, којима је оштећење, односно обољење настало у развојном периоду, а имају утврђену висину тјелесног оштећења од најмање 70%;

в) са оштећењем уrogenиталног система, која се налазе у терминалној фази загајења оба бубрега и која имају потребу за хроничном хемодијализом и перитонеалном дијализом, а имају утврђену висину тјелесног оштећења од 100%;

г) оболела од ријетке болести, којима је оштећење, односно обољење настало у развојном периоду, а имају утврђену висину тјелесног оштећења од најмање 70%.

(2) Личну инвалиднину не могу остварити лица која остварују примања по основу инвалидитета стеченог у рату, као и лица која остварују право на смјештај у установу социјалне заштите и право на збрињавање у хранитељску породицу или која су смјештена у другу установу на терет буџетских средстава.

Члан 35б.

(1) Висина личне инвалиднине стечене остваривањем права на личну инвалиднину обрачунава се у проценту од просјечне плате након опорезивања остварене у Републици у претходној години и износи:

а) 15% од основице за лице коме је утврђено тјелесно оштећење у висини од 100%;

б) 13% од основице за лице коме је утврђено тјелесно оштећење у висини од 90%;

в) 11% од основице за лице коме је утврђено тјелесно оштећење у висини од 80%;

г) 9% од основице за лице коме је утврђено тјелесно оштећење у висини од 70%.

Члан 35в.

(1) Оштећење, односно обољење настало у развојном периоду представља оштећење вида, слуха, говорно-гласовне комуникације, тјелесно оштећење и/или хронично обољење, интелектуално оштећење, психички поремећај и/или обољење или друго оштећење или обољење које доводи до потешкоћа у психомоторном и сензомоторном развоју и функционисању у активностима свакодневног живота, а које је наступило у периоду до навршених 18 година.

(2) Висину тјелесног оштећења за дјецу до навршених 18 година утврђује стручна комисија из члана 58. овог закона.

(3) Министар доноси правилник о поступку утврђивања висине тјелесног оштећења.

(4) Правилником из става 3. овог члана прописује се поступак утврђивања висине тјелесног оштећења код дјецe до навршених 18 година.

(5) Тјелесно оштећење за пунољетна лица утврђује се у складу са прописима којима се уређује медицинско вјештачење у пензијском и инвалидском осигурању.”.

Члан 7.

Послје члана 38. додаје се нови члан 38а, који гласи:

“Члан 38а.

(1) Центар може смјестити лице у установу која се налази ван територије Републике, ако у Републици не постоји установа која пружа потребну услугу, ако су у установама у Републици попуњени смјештајни капацитети, или ако је то у најбољем интересу лица које се смјешта.

(2) Центар прије смјештања лица из става 1. овог члана прибавља сагласност Министарства здравља и социјалне заштите (у даљем тексту: Министарство).”.

Члан 8.

У члану 40. у ставу 2. ријечи: “здравља и социјалне заштите (у даљем тексту: Министарство)” бришу се.

Члан 9.

У члану 58. послје става 1. додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

“(2) Јединице локалне самоуправе именују првостепену стручну комисију из става 1. овог члана и утврђују накнаду за њен рад, која не може бити мања од 0,8%, нити већа од 3% од просјечне плате након опорезивања остварене у Републици у претходној години, за члана комисије, по кориснику.

(3) Министар именује другостепену стручну комисију из става 1. овог члана и утврђује накнаду за њен рад, која не може бити мања од 0,8%, нити већа од 3% од просјечне плате након опорезивања остварене у Републици у претходној години, за члана комисије, по кориснику.”.

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 4. и 5.

У досадашњем ставу 3, који је постао став 5. број: “2.” замјењује се бројем: “4.”.

Члан 10.

У члану 60. став 6. мијења се и гласи:

“(6) Приходи остварени по основу права на личну инвалиднину и права на додатак за помоћ и његу другог лица из овог закона, додатка на дјецу, материнског додатка, пронаталитетне накнаде за трећерођено и четврторођено дијете и помоћи за опрему новорођенчета не сматрају се приходима у смислу овог закона.”.

Члан 11.

У члану 61. став 6. мијења се и гласи:

“(6) Приходи остварени по основу права на личну инвалиднину и права на додатак за помоћ и његу другог лица из овог закона, додатка на дјецу, материнског додатка, пронаталитетне накнаде за трећерођено и четврторођено дијете и помоћи за опрему новорођенчета не сматрају се приходима у смислу овог закона.”.

Члан 12.

У члану 63. у ставу 1. последије ријечи: "другог лица" додају се ријечи: "и права на личну инвалиднину".

Члан 13.

У члану 73. у ставу 1. последије ријечи: "новчану помоћ" додају се запета и ријечи: "личну инвалиднину".

Члан 14.

У члану 108. последије става 5. додаје се нови став 6, који гласи:

"(6) Дом за дјецу и омладину без родитељског старања може обављати и дјелатност прихватилишта за дјецу, те пружати услуге савјетовалишта и дневног збрињавања дјеце и омладине, уколико испуњава законом прописане услове.

(7) Дом за дјецу и омладину без родитељског старања са надлежним центром пружа подршку корисницима Дома у процесу осамостаљивања и организује надзор и савјетовање, у трајању до три године од завршетка редовног школовања."

Члан 15.

У члану 121. у ставу 1. ријеч: "друштвено-негативног" замјењује се ријечима: "друштвено неприхватљивог".

Члан 16.

У члану 133. у ставу 1. последије тачке б) додаје се нова тачка в), која гласи:

"в) финансирање права на личну инвалиднину."

Досадашње т. в), г), д), њ), е), ж) и з) постају т. г), д), њ), е), ж), з) и и).

Члан 17.

У члану 137. у ставу 4. ријеч: "субвенционисања" замјењује се ријечју: "суфинансирања", а ријеч: "г)" замјењује се ријечју: "д)".

Члан 18.

У члану 146. у ставу 2. број: "2017." замјењује се бројем: "2020."

Члан 19.

Последије члана 148. додаје се нови члан 148а, који гласи:

"Члан 148а.

(1) За кориснике права на личну инвалиднину који су право остварили на основу Одлуке о одобрењу пласмана средстава за унапређење положаја лица са инвалидитетом накнадом за личну инвалиднину ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/19 и 9/19) Центар ће по службеној дужности покренути поступак одлучивања о праву на личну инвалиднину у складу са одредбама овог закона, у року од 30 дана од дана ступања на снагу закона.

(2) Корисницима права из става 1. овог члана за које се утврди да испуњавају услове прописане овим законом Центар ће признати право од 1. јануара 2020. године."

Члан 20.

У члану 149. у ставу 1. у тачки д) број: "2" замјењује се бројем: "4".

Члан 21.

Последије члана 149. додаје се нови члан 149а, који гласи:

"Члан 149а.

Министар ће у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона доијети правилник о поступку утврђивања висине тјелесног оштећења (члан 35в. став 3)."

Члан 22.

Овај закон објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске", а ступа на снагу 1. јануара 2020. године.

Број: 02/1-021-1052/19
24. октобра 2019. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1830

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОСРЕДОВАЊУ У ЗАПОШЉАВАЊУ И ПРАВИМА ЗА ВРИЈЕМЕ НЕЗАПОСЛЕНОСТИ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о посредовању у запошљавању и правима за вријеме незапослености, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Седмој редовној сједници, одржаној 24. октобра 2019. године, а Вијеће народа 4. новембра 2019. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о посредовању у запошљавању и правима за вријеме незапослености није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-4294/19
6. новембра 2019. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОСРЕДОВАЊУ У ЗАПОШЉАВАЊУ И ПРАВИМА ЗА ВРИЈЕМЕ НЕЗАПОСЛЕНОСТИ

Члан 1.

У Закону о посредовању у запошљавању и правима за вријеме незапослености ("Службени гласник Републике Српске", бр. 30/10 и 102/12) у члану 1. последије ријечи: "уређују се" додају се ријечи: "послови у области запошљавања" и запета.

Члан 2.

Члан 3. мијења се и гласи:

"Послови у области запошљавања су:

- посредовање у запошљавању,
- јавно обавјештавање о могућностима и условима запошљавања,
- професионална оријентација и савјетовање о планирању каријере,
- стручно оспособљавање и припрема за запошљавање,
- спровођење мјера активне политике запошљавања,
- издавање дозвола за рад странцу и лицу без држављанства, у складу са законом којим се уређује запошљавање странаца и лица без држављанства,
- спровођење других послова усмјерених на повећање запослености, односно смањење незапослености у складу са овим законом и прописима који се доносе у складу са овим законом."

Члан 3.

Члан 4. мијења се и гласи:

"(1) Незапосленим лицем, у смислу овог закона, сматра се лице пријављено на евиденцију Завода старости од 15 до 65 година, способно или ограничено способно за рад које није у радном односу, активно тражи посао и расположиво је за рад.

(2) Незапослено лице активно тражи запослење ако испуњава обавезе по овом закону и индивидуалном плану запошљавања који сачињава Завод.

(3) Незапослено лице расположиво је за рад ако се одазива на сваки позив Завода ради припреме за запошљавање и посредовање у запошљавању, уколико није објективно спријечено да прихвати понуђено запослење и рад.

(4) Под објективним околностима које незапослено лице могу да спријече да прихвати понуђено запослење и рад нарочито се сматрају: привремена спријеченост за рад